

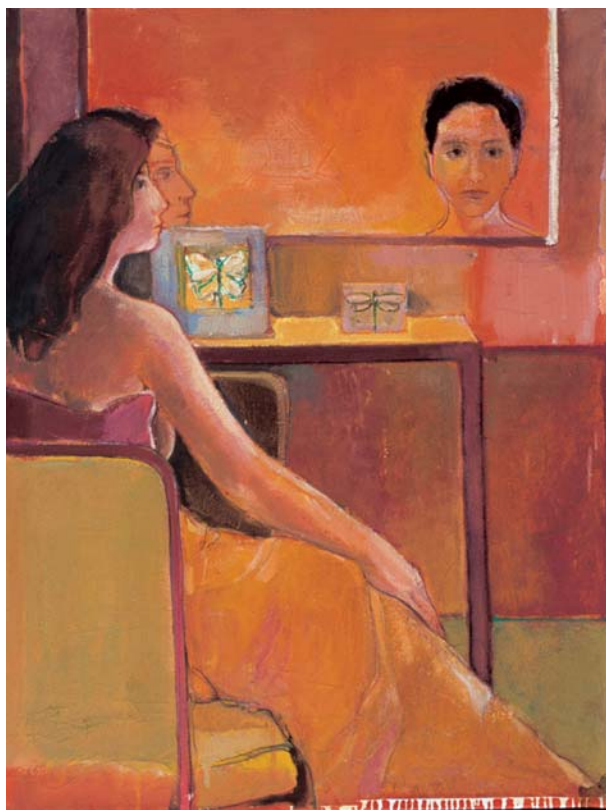
Ο Οιδίποδας μόλις έχει μάθει από τον θεράποντα ότι είναι ο φονιάς του Λάιου, πρώτου άνδρα της γυναίκας του. Την πραγματική σχέση όμως που είχε με τον σκοτωμένο, ότι δηλαδή ήταν ο πατέρας του, και με τη γυναίκα του σκοτωμένου, ότι ήταν σύζυγος της μάνας που τον γέννησε, αυτά ο γερο-δούλος δεν τα αποκάλυψε στον σαστισμένο βασιλιά. Η Ιοκάστη, όμως, τα γνώριζε όλα πολύ καλά. Ταραγμένος ο Οιδίποδας μπαίνει στο δωμάτιο που μοιράζεται εδώ και μερικά χρόνια με τη βασίλισσα των Θηβών. Βαδίζει πάνω κάτω, ενώ εκείνη τον παρακολουθεί τελείως ήρεμη.

ΟΙ. Τι θα κάνουμε;

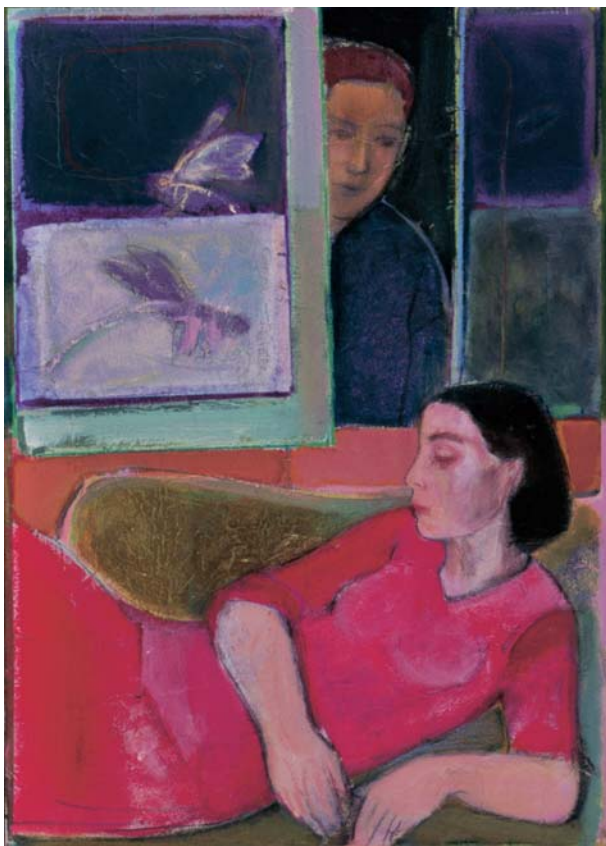
ΙΟ. Τίποτε.

ΟΙ. Εννοείς ότι θα συνεχίσουμε τη ζωή μας σαν να μη συνέβη τίποτε;

- ΙΟ. Ναι. Γιατί τίποτε δεν συνέβη.
- ΟΙ. [Την κοιτάζει με φρίκη] Με αυτά τα χέρια τον σκότωσα. Με αυτά τα χέρια σε αγγίζω εγώ εδώ και χρόνια. [Σιωπά για λίγο. Χαμηλώνοντας τον τόνο της φωνής του, της λέει:] Δεν θα μπορέσω να σε αγγίζω ποτέ ξανά.
- ΙΟ. [Τον πλησιάζει και τον αγκαλιάζει] Τώρα θέλω να με αγγίζεις περισσότερο. Τώρα θέλω να με αγαπάς περισσότερο. Γιατί τώρα εγώ σε αγαπώ περισσότερο. Μέχρι τώρα ευγνωμονούσα τον άγνωστο δολοφόνο του άνδρα μου. Τώρα ξέρω ποιος είναι.
- ΟΙ. [Ξεφεύγει από το αγκάλιασμά της] Ευγνωμονούσες; Μου προκαλείς φρίκη, γυναίκα, φρίκη και αναμνήσεις που με ταράζουν, αναμνήσεις που, σαν αγκάθια, με γδέρνουν καιρό τώρα.
- ΙΟ. Αναμνήσεις;
- ΟΙ. Προσπαθώ να ξεχάσω τόσα χρόνια μια μικρή λεπτομέρεια από τον γάμο μας. Θυμάσαι πότε παντρευτήκαμε;

- ΙΟ. Ξεχνιέται η στιγμή που αισθάνεται κανείς ολόκληρος;
- ΟΙ. Εννοώ πόσον καιρό μετά τον θάνατο του Λάιου.
- ΙΟ. Τι σημασία έχει;
- ΟΙ. [Απαριθμεί τα γεγονότα βάζοντάς τα σε χρονολογική τάξη. Όσο το κάνει αυτό, πηγαινοέρχεται πάνω κάτω διανύοντας πολύ μικρές αποστάσεις] Μου είχες πει ότι ο Λάιος είχε αποφασίσει ένα ταξίδι. Εγώ τον συναπάντησα στον δρόμο προς τους Δελφούς, φεύγοντας από εκεί όπου αυτός πήγαινε. Για όσον καιρό θα έλειπε, θα τον αντικαθιστούσε ο Κρέοντας, αδελφός σου και γυναικάδελφός μου. Από τη στιγμή που ο βασιλιάς έφυγε από την πόλη, παρουσιάστηκε και εγκαταστάθηκε στα περίχωρα εκείνο το τέρας που έτρωγε τους ανθρώπους σας, η Σφίγγα, και δεν ξέρατε πώς να το αντιμετωπίσετε. Στο μεταξύ, μάθατε ότι ο Λάιος σκοτώθηκε και, καθώς η πόλη έμοιαζε σασιτισμένη χωρίς τον φυ-

σικό της προστάτη, ο Κρέοντας, προσωρινά κυβερνήτης στον τόπο, διαλάλησε ότι όποιος σκότωνε τη Σφίγγα θα παντρευόταν τη βασίλισσα και θα γινόταν βασιλιάς. Πόσες μέρες πέρασαν από τη στιγμή που μάθατε ότι ο Λάιος πέθανε μέχρι που βγάλατε τη διακήρυξη; Μία; Δύο; Δεν ήταν παραπάνω. Πόσες έκανα εγώ για να φτάσω και να σκοτώσω το τέρας; Μία; Δύο; Δεν ήταν παραπάνω. Σε πόσες μέρες έγινε ο γάμος; Εγώ είχα πει να περιμένουμε λίγο, να περάσουν κάποιες μέρες πένθους για τον βασιλιά που χάθηκε, να τον τιμήσουμε. Αλλά ο Κρέοντας και συ μου είπατε πως η πόλη δεν μπορούσε να μείνει χωρίς βασιλιά. Είχε περάσει μήνας από τη στιγμή που πέθανε ο βασιλιάς μέχρι τη μέρα του γάμου μας; Σε θυμάμαι χαρούμενη εκείνη την ημέρα, φρεσκοπλυμένη στα νερά του ποταμού της πόλης, ομορφοστολισμένη. Τα γαμήλια άσματα που σου τραγουδούσαν στην κάμαρά σου έφταναν